

ДІЛОВІ ЗВ'ЯЗКИ

ВІСНИК ВІННИЦЬКОЇ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПАЛАТИ

№8 (126), вересень 2009 року

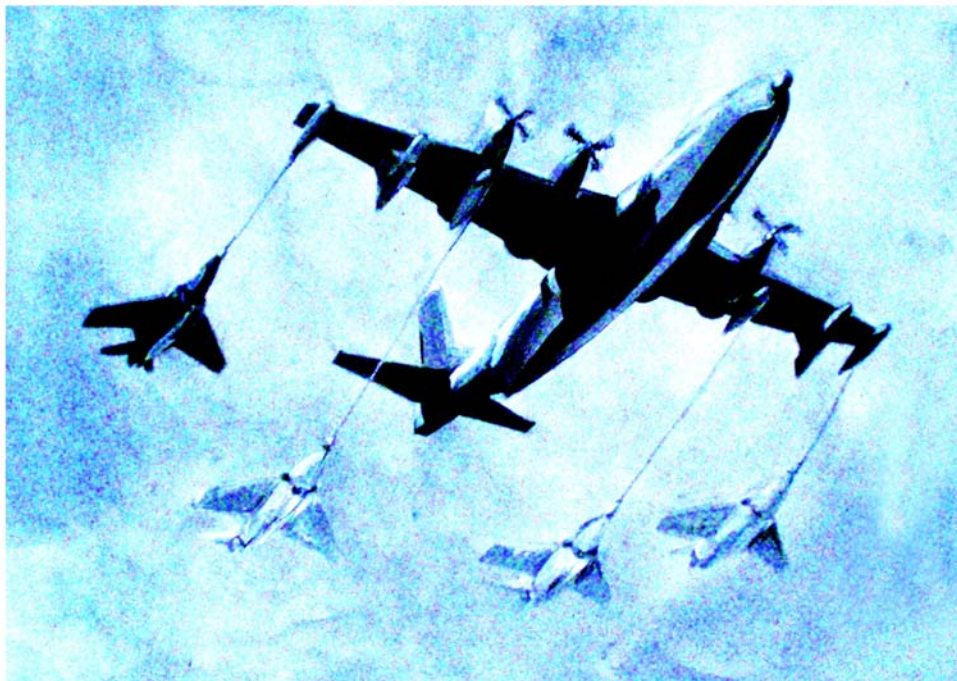

ФОРУМ ВЛАСНИКІВ ТА КЕРІВНИКІВ БІЗНЕСУ

"КАК УКРЕПИТЬ БИЗНЕС В НОВЫХ РЕАЛИЯХ"

23 вересня 2009 року

м.Вінниця

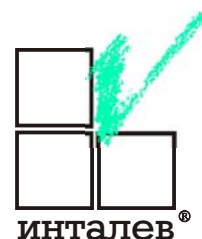

Форум – це колосальна можливість для обміну досвідом, демонстрації сучасних підходів до стратегічного та фінансового планування, управління продажами.

Реєстрація на сайті: www.intalev.ua

або

за телефоном: 8 (044) 207-39-59

ПРОВОДИТСЯ ЗА ПІДТРИМКИ
ВІННИЦЬКОЇ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПАЛАТИ

У випуску:

Епоха кризового дерібану

↪ **Стор. 3-6**

Проведення експертизи кількості товару, що надійшов у транспортному засобі за несправними пломбами

↪ **Стор. 7**

Що і скільки можна везти

↪ **Стор. 8**

Митний меридіан

↪ **Стор. 9**

Антимонопольний комітет зайняв рішучу позицію щодо ринку освітніх послуг

↪ **Стор. 10**

Тренінговий центр Вінницької ТПП

↪ **Стор. 11**

Фінансові аспекти злиття і поглинання компаній

↪ **Стор. 12-14**

Виставкові заходи, що відбудуться у жовтні 2009 року

↪ **Стор. 15**

Чому ми допускаємо контроль со стороны других

↪ **Стор. 16**

Туризм: Вчимося не переплачувати в готелі

↪ **Стор. 17**

Туристичний дайджест

↪ **Стор. 18**

Цікаво знати: Вінниччина

↪ **Стор. 19**

ЕПОХА КРИЗОВОГО ДЕРІБАНУ

Єдиним серйозним рейдером у країні залишається група "Приват", яка не лише зміцнила свої позиції на ринку під час кризи, але й намагається скористатися нею для захоплення нових активів.

Економічна криза вплинула і на ринок hostile takeover, або недружніх поглинань.

Виявилось, що витратити гроші на захоплення чужого бізнесу зараз немає сенсу, адже бажаючих купити майно за ринкову ціну обмаль. Ті бізнесмени, що полюбили захоплювати чуже, зараз намагаються врятувати хоча б те, що у них є.

Втім, це затишшя перед буревієм, адже на зміну старим рейдерам приходять нові, які не встигли на розподіл "радянського пирога" і тепер спробують відібрати ласі шматки у "старих вовків".

Економічна криза і недружні поглинання

Атмосфера паніки, яка притаманна економічній кризі, продемонструвала ефективність інструментів атаки, які досі вважалися непридатними. Перш за все, мова йде про інформаційну війну.

Особливо чутливі до неї банки та виробники товарів широкого вжитку, які сильно залежать від думки громадськості. Достатньо згадати інформаційні атаки на Промінвестбанк, банк "Надра", страхову компанію "Оранта".

Механізми реалізації були різними. Щодо "Промінвесту" застосували протести міноритаріїв, розсилання смс, флеш-моби поряд з банкоматами та відділеннями, поширення у пресі інформації про проблеми банку. Істерію підтримали чиновники.

Банк "Надра" почали дискредитувати на спеціалізованих форумах, потім були організовані протести вкладників.

"Оранту" атакували через вірус, який співробітники отримали електронною поштою. Після цього усім контрагентам надійшов лист з інформацією про фінансові проблеми страхової компанії.

Іноді рейдери створюють сайт-дзеркало, ідентичний сайту банку, де розміщують негативну інформацію і роблять електронні розсилки.

Фактично сама банківська криза в Україні почалася з інформаційної атаки на Промінвестбанк. Вміло розповсюджені замовні статті у пресі призвели до паніки серед вклад-

ників, черг біля банку і, врешті-решт, введення тимчасової адміністрації та мораторію на дострокове зняття вкладів.

Слабкість такої великої і начебто міцної компанії поставила під сумнів безпеку інших фінансових установ. Варто відзначити, що ПІБ хоч і не був колосом на глиняних ногах, але славився своєю непрозорою структурою.

Власник не міг розібратися з численними дрібними акціонерами, не пускав їх на збори акціонерів та змушував купувати цінні папери за низькими цінами. Цим і скористалися рейдери.

Ще рік тому придбати чи захопити сильну компанію було складно. Вони мали і надійний захист серед чиновників, і гроші, аби наймати юристів та охоронні фірми. Акції скупили було важко через їх високу ціну, а сама компанія часто-густо вже вела переговори про продаж частини бізнесу впливовим іноземцям.

Але минув рік, і цей рай перетворився на міраж. Нема ні іноземних інвесторів, ні кредитів, ні грошей на оплату послуг юристів та хабарі чиновникам. Проте ростуть борги перед банками, природними монополістами, державою та контрагентами. У таких скрутних умовах компанія — гарна пожива для бажаючих заволодіти чужим.

Зараз дуже сприятлива ситуація для нападу. Через відсутність владної вертикалі можна уміло маневрувати між гілками влади, підкуповуючи чиновників та суддів, благо, хабарі стали дешевшими, ніж торік.

Владі зараз не до рейдерів, бо вона сама перебуває у стані перманентної політичної війни. Сутічка між Тимошенко та Хорошковським за запаси газу, яка вилилася у силове захоплення "Нафтогазу", стала сигналом для нападників у всіх куточках України.

Проте, хоч умови для рейдерства сприятливі, але й сили у самих нападників вже не ті. Замовники атак перебувають у скрутному становищі: грошей на недружнє поглинання у них обмаль. Захоплювати

(Продовження на 4-й – 5-й стор.)

ЕПОХА КРИЗОВОГО ДЕРИВАНУ

(Початок на 3-й стор.)

підприємство заради контролю над ним немає сенсу, адже туди треба вкладати кошти.

Як тільки вони доведуть своє право власності, до них відразу завітають податківці, пожежні, комунальники і будуть вимагати платежі. Водночас, захоплена власність не принесе потрібних доходів, щоб окупити утримання, витрати на рейд, та ще й принести певний дохід.

Теорія і практика

Суть рейдерських атак залишається старою: компанія купує невеличкий пакет акцій, що дозволяє їй блокувати легальні збори акціонерів, і намагається провести "альтернативні" збори. Реєстр, у якому міститься інформація про всіх власників підприємства, раптом "губиться" або виправляється на користь рейдерів.

У цьому винні самі власники підприємств. Більшість реєстрів досі перебуває у документарній формі, отож їх легко загубити або переробити.

Штучно змінивши власників, "збори" усувають справжнє керівництво.

Кишеньковий суд визнає легітимність нових керівників. Далі рейдери йдуть на штурм, наймаючи для цього хлопців з охоронних фірм, спортсменів або просто бандитів.

Наприкінці 2008 року стало відомо про затримання банди Капітонова, або "Капітошки", який на замовлення відомих бізнесменів займався фізичним захопленням підприємств. Він мав для цього всі технічні засоби — вогнепальну та холодну зброю, рації, автомобілі, гучномовці.

Буває, що під час штурму присутня міліція, але вона здебільшого не втручається, вважаючи це лише конфліктом між акціонерами.

Головне завдання нападників — захопити крісло директора і печатку підприємства. В такому разі новий директор зможе розпоряджатися майном та банківськими коштами компанії, вести переговори та виступати в суді від імені підприємства.

Ще одна цьогорічна тенденція — перехід рейдерів від замкненості до публічності. Якщо раніше вони уникали камер, то зараз відкрито дають коментарі, видаючи себе за образених співвласників, у яких нечесно відібрали бізнес.

Головна ціль рейдерів — довести ситуацію до абсурду, аби стало незрозуміло, хто правий, а хто винуватий. Це вмиг зменшує інтерес до проблеми з боку суспільства та влади, і рейдер залишається із своєю жертвою сам на сам.

Як свідчить досвід, найбільш доступними для рейдерів є підприємства з великою кількістю акціонерів. Приклади Промінвестбанку та підприємств періоду "дикого капіталізму" свідчать про успішність такої схеми.

Але тепер ті, хто успішно захоплював підприємства у трудових колективів у "лихих дев'яності", самі стають мішенню для рейдерів. Криза виявила слабкість власників, які стрімко накопичували борги та конфліктували з партнерами. Знаходячи "ахіллесову п'яту", рейдери починають атаку.

Ухвалені в останні роки законодавчі зміни усклад-

нили реалізацію таких схем. Це стосується заборони на розгляд справ, які перебувають не за місцем знаходження підприємства, це також неможливість блокувати проведення зборів, закон про акціонерні товариства, заборона приватним фірмам супроводжувати державних виконавців.

Отож, часто нападникам доводиться приділяти увагу не стільки судовим та силовим методам, скільки інформаційним, аби дезорієнтувати громадськість та виставити себе в ролі жертви та шукачів правди.

Громадськість не симпатизує рейдерам, але й не дуже переймається такими справами, вважаючи це звичайним корпоративним конфліктом.

На захист підприємства іноді виступає населення, та й то лише тоді, коли рейдер хоче знищити підприємство і позбавити роботи тисячі людей. Тиск на владу з боку преси може змусити чиновників стримувати нападників. Отож, рейдери приділяють велику увагу не лише судовій, але й медіа-війні.

Кредитна наживка

У 2009 році розквітає кредитне рейдерство. Багато боржників не можуть вчасно розплатитися за своїми позиками, і у фінансистів виникає спокуса відібрати їхнє заставне майно. Для цього вони об'єднуються з конкурентами і намагаються спільно поставити боржника на межу розорення.

Банки та рейдери обмінюються боргами, наче цінними активами, намагаючись накопичити достатню суму "дебіторки" для розорення підприємства. У таких випадках банк-рейдер не йде на поступки, не інформує про заборгованість, штрафує та збільшує пеню навіть за невеликі затримки з виплатами.

Часто цим грішать банки із значною часткою корпоративних кредитів. Великі борги приваблюють і рейдерів, які можуть купити їх за півціни, і банкірів, які хочуть швидко отримати заставне майно, щоб розплатитися вже за своїми позиками.

Загрожують підприємствам борги не лише за банківськими кредитами, але й за корпоративними облигаціями. Оскільки такі емісії не забезпечені заставою, то утримувачі облигацій вимагатимуть сплати боргу, а в разі незгоди емітента звертатимуться до суду щодо примусового стягнення боргу аж до ліквідації фірми.

Вже зараз покупці облигацій, налякані ризиками дефолту, продають ці активи з дисконтом 20-30%. Ці папери купують рейдери, аби вдарити по боржниках. Так вони легше зможуть довести підприємство до банкрутства через суд.

Приміром, торговий центр "Караван" не зміг вчасно погасити свої облигації і запропонував кредиторам викупити їх за півціни. Це їм не сподобалося. Відчуваючи загрозу переходу фірми до рейдерів, "Караван" переформив активи на іншу компанію. Але наврод чи це врятує його від банків-кредиторів.

"Недавно я зустрічався з представниками російської компанії, яка надає в Україні послуги кредитування під заставу активів. Їхні умови видаються прийнятними, але якщо придивитися пильніше, то стає очевидним: уклавши з ними угоду, підприємство повністю втрачає активи у заставі", - розповів "Економічній правді" член правління Міжнародної

асоціації економічної безпеки Захар Чистяков.

Над Промінвестбанком працювали три групи рейдерів. Перша займалася дрібними акціонерами, друга — Держкомісією з цінних паперів, третя — НБУ. Перша — подавала позови і мітингувала, друга — залпувала стосунки між акціонерами, третя — спонукала Нацбанк відсторонити власника банку від керівництва.

Відповідно, потреба у силовому захопленні установи зникла. Достатньо було вишикувати вкладників перед банком, як НБУ ввів тимчасову адміністрацію. Власникам довелося продати банк за третину російському Внешкеонобанку.

Процедура рейдерських кредитів нагадує вилов риби на живця. Якщо клієнт клюнув — взяв позику, його підсікають, тобто роблять все, щоб він вчасно не сплатив борг. А далі вже недалеко до процедури відчуження.

Яскравий приклад — невеликі ринки в Одесі та Фастові, які взяли позики, і зараз їх хочуть захопити банки-кредитори.

Всі проти всіх

Великому бізнесу зараз не до захоплень чужої власності. Більшість олігархів від постійних атак перейшли до глухої оборони.

Так, власник *Ferrexpro* Костянтин Жеваго захищає перлину свого бізнесу — Полтавський ГЗК — від групи "Приват", яка намагається захопити цей цінний актив через придбання акцій *Ferrexpro* на Лондонській фондовій біржі. Це змусило депутата Жеваго очолити компанію і викуповувати акції з вільного обігу.

Ринат Ахметов, задоволений перемогою у війні з "Приватом" за "Дніпроенерго", тепер структурує СКМ. Сергій Тарута мав проблеми з виплатою за кредитами, але його бізнес був врятований контрактом на реконструкцію Львівського аеропорту.

Дмитро Фірташ, попри образи, завдані йому бютівцями, так і не наважився на рішучий удар у відповідь. Наразі він змагається за контроль над об'єктами, але якимось нерішуче. Його спроби повернути собі відібраний газ виявилися марними.

"Маски-шоу" у "Нафтогазі" ні до чого не привело. Не вийшло і придбати банк "Надра". А війна за телеканал "Інтер" з БІОТ була вкрай в'ялою. Наразі олігарх займається офісною нерухомістю — завершує будівництво другої черги бізнес-центру "Парус" і, схоже, не планує атак.

Навесні дозволили в'їзд на територію України російському громадянину, колишньому запоріжцю Костянтину Григоришину, що віщувало нову хвилю рейдерських атак. Маючи своїх людей у Мінпромполітики, олігарх міг відновити боротьбу за харківський "Турбоатом".

Але він не пішов на конфронтацію і зайнявся освоєнням свого нового активу — "Укррічфлоту", придбаного завдяки допомозі Комуністичної партії України.

Єдиним серйозним рейдером у країні залишається група "Приват", яка не лише зміцнила свої позиції на ринку під час кризи, але й намагається скористатися нею для захоплення нових активів. Складно знайти цінний бізнес, який би не спробувала відібрати ця група. У сфері інтересів дніпропетровців — енер-

гетика і нафтопродукти, феросплави і металургія, медіа- та аграрний бізнес.

У 2009 році Коломойський програв у війні за "Дніпроенерго" Ахметову, але переміг в інших конфліктах. Група захопила панівні позиції на ринку нафтопродуктів, зміцнила позиції у банківському секторі та медіа-бізнесі. Новими жертвами групи вважають Трансбанк і телеканал "Тоніс", підконтрольні бізнесмену Костеріну.

Активізувалася також група народного депутата Андрія Портнова. Намагаючись прибрати до рук лісові та мисливські угіддя, вона вже встигла орендувати великі ділянки лісу, які потім зможе приватизувати.

Портнов має зв'язки не лише в судах, але й у Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку. Головою цієї установи є Сергій Петрашко, який працював з Портновим у фірмі "Корпоративні технології". Отож, група має непогані можливості для здійснення системного рейдерського та антирейдерського бізнесів.

Активності російських рейдерів та їхніх замовників варто чекати не раніше 2010 року, коли стане відомим ім'я нового українського президента. Поки що росіяни тут присутні як розвідники, диверсанти і "легка кавалерія", яка наскаками намагається перевірити міцність вітчизняних підприємств.

"Боротьба олігархів за владу буде нагадувати бій бульдогів. Ніхто з них не готовий на жорстоку взаємну боротьбу. Зараз вони намагаються втримати те, що мають", - вважає голова Антирейдерського союзу підприємець Андрій Семидідько.

Інша річ — молоде покоління бізнесу, яке не боїться зазіхати навіть на власність олігархів. За словами експерта, "ця зубата поросль" не отримала нічого від приватизації, зате має досвід роботи у силових органах. "Такі не церемоняться, вони використовують будь-які методи для досягнення мети", - каже він.

Саме ці "молоді вовки" повернули традицію 1990 років, коли майнові комплекси передавалися як речовий доказ на збереження під час ведення слідства за кримінальними справами. Наразі вони тренуються на малому і середньому бізнесі, але не виключено, що незабаром почнуть зазіхати і на великий бізнес.

Мішені для нападу

Чимало колись гучних корпоративних конфліктів поступово стихає. Сторони сіли за стіл переговорів і шукають компроміс. Гучних рейдерських атак було лише дві — напад на "Квазар" та Федерацію профспілок. У першому випадку нападників цікавила земля, у другому — майно та участь ФПУ у розподілі бюджетних коштів.

Проте, рейдерські атаки не зникли, вони дрібнішають. Нападників цікавить вже не контроль над компаніями, а отримання грошей від майна чи реалізації продукції.

Небайдужі рейдери і до сільськогосподарських земель. Їм не треба купувати землю в селян, достатньо захопити агрофірму. Колгоспники, як відомо, складають свої паї у товариство, у яке входять усі цінні активи.

(Закінчення на 6-й стор.)

ЕПОХА КРИЗОВОГО ДЕРИВАНУ

(Початок на 3-й стор.)

Рейдери через підкуплених пайовиків подають позов до суду, який приймає сторону позивачів. Після цього підкуповується керівництво, і майновий комплекс разом з орендованою землею переходить до рук рейдерів.

Наразі рейд-придатними вважають підприємства, які мають швидкий та великий обіг коштів — підприємства харчової промисловості та сервісу. Приміром, потрапив "під роздачу" "Київсоюздрук", власник 300 кіосків. Реєстр викупили мешканці Дніпропетровська, які відразу перевели його у своє місто, змінили засновників і перевели у статус заручників 150-200 підприємств.

Схожа ситуація з рибгоспом у Хмельницькому, яким зацікавилася компанія "Приват-Агро". Підприємство тримало реєстр у хмельницького реєстратора, підконтрольного групі "Приват". Не попередивши своїх клієнтів, той раптово перевів список акціонерів до Дніпропетровська.

Бізнесмени зрозуміли небезпеку і вирішили змінити реєстратора, але тепер треба забрати назад реєстр. Фірма більш ніж рейд-придатна: вона має у користуванні 6 тисяч га землі, а її щорічний обіг сягає 5-7 мільйонів гривень.

"Щоб отримати прибуток, не треба сіяти, орати землю та збирати врожай. Достатньо стати рейдером", - каже Семидідько.

Допиляти країну

Рейдерська активність у найближчі місяці залежатиме від результатів президентських виборів та перебігу приватизації. Особливо це стосується останніх цінних державних активів — "Укртелекому" та Одеського припортового заводу.

Не виключено, що зацікавлені особи захочуть переписати умови конкурсу "під себе" або спробують захопити майно ще до приватизації.

Ще один привабливий комплекс — "Укрзалізниця" — поки що не продається. Але хто знає, може, і його теж захочуть "розпиляти" на частини, вивівши всі цінні активи.

Якщо глянути на галузі, які ще перебувають у державній власності, можна переконатися, що і там відбувається "тиха" приватизація.

У космічній галузі працює БЮТівець Олександр Зінченко. Ракетний сектор Україна вже фактично втратила. З проекту "Морський старт" її усунули через

штучне банкрутство компанії, яка володіла 25% проекту.

Армійське майно, яке включає лісові та земельні угіддя, розпродується і захоплюється приватним бізнесом. Він бере його в оренду, а потім привласнює.

Авіаційна галузь теж під прицілом бізнесу. "Авіант" і завод імені Антонова вже об'єднали в одну корпорацію. Не виключено, що вона незабаром буде приватизована, напевно, росіянами.

Вугільну галузь, скоріш за все, поділять імперія Ріната Ахметова та представники БЮТ.

Отже, епоха великої приватизації закінчилася, і

тепер рейдери готуються до старту ринку землі. Тоді вони зможуть легко продати іноземцям за валюту те, що захопили під час добровільно-примусової оренди і нападів на колишні колгоспи.

Обійти заборону на продаж наділів нерезидентам буде неважко: їхні інтереси можуть представляти і громадяни України.

До речі, за допомогою французьких, німецьких та американських грантів сьогодні вже створюються кадастри, де розміщується повна інформація про стан ділянок та про їхніх власників. Тимчасом за право вести державний кадастр ведуть справжню війну Мін'юст — креатура Президента та Держкомзем — креатура уряду.

У найближчі місяці ситуація на "ринку поглинання", скоріш за все, характеризуватиметься двома трендами.

Перший — передвиборний

Чиновники та представники силових структур побоюються, що після виборів втратять свої місця, тож намагаються переписати на себе державне майно.

У корупційних схемах почала працювати гнучка система знижок, що обумовлено також коливанням долара. Жертвами рейдерів стає малий та середній бізнес, який захопити набагато легше, ніж великі підприємства.

Другий — інформаційний.

"Партії візьмуть на озброєння гасло "боротьби з рейдерством". Враховуючи, що у кожній партії є свої рейдери, спостерігати за цим буде цікаво. Ми зможемо багато дізнатися про українських рейдерів, оскільки подібні інформаційні війни ґрунтуються на компроматі", - говорить Захар Чистяков.

Сергій Чигир,
для "Економічної Правди".

УВАГА! ПОСЛУГА

- Організація та проведення спеціалізованих тематичних курсів з підготовки та перепідготовки кадрів (фахівців та спеціалістів підприємств різних форм власності).
- Організація та проведення презентацій, конференцій з врахуванням побажань замовників.
- Легалізація документів у міністерствах України та посольствах іноземних держав.
- Підготовка пакету документів для подання в

посольства іноземних держав.

- Туристична діяльність:
 - організація закордонних ділових подорожей, пов'язаних з відвідуванням міжнародних виставок, участю у семінарах, пошуком партнерів та укладанням контрактів;
 - консультації та організація відпочинку за кордоном та на території України з врахуванням індивідуальних побажань клієнтів.

Організаційний відділ та Туристична агенція Вінницької ТПП.

21050, м.Вінниця, вул.Соборна, 67, к.103. Тел.: (0432) 525962, факс: (0432) 520712.

E-mail: travel@cci.vn.ua Http://www.cci.vn.ua

ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРТИЗИ КІЛЬКОСТІ ТОВАРУ, ЩО НАДІЙШОВ У ТРАНСПОРТНОМУ ЗАСОБІ ЗА НЕСПРАВНИМИ ПЛОМБАМИ

Підприємство-одержувач зобов'язане забезпечити приймання продукції за кількістю у точній відповідності із стандартами, технічними умовами, основними і особливими умовами поставки, Інструкцією "Про порядок приймання продукції виробничо-технічного призначення і товарів народного споживання по кількості" за № П-6.

При прийманні вантажу від органів транспорту підприємство-одержувач у відповідності з діючими на транспорті правилами перевезення вантажів зобов'язане перевірити, чи забезпечено збереження вантажу при перевезенні, а саме:

1. Перевірити наявність на транспортних засобах (вагоні, цистерні, автофургоні або на контейнері) пломб відправника або пункту відправника (станції, пристані, порту), справність пломб, відтиски на них, стан вагона, інших транспортних засобів або контейнера, наявність захисного маркування вантажу, а також справності тари.

2. Перевірити відповідність найменування вантажу і транспортного маркування на ньому даним, зазначеним у транспортному документі, і вимагати від органів транспорту видачі вантажу по кількості місць або масі у всіх випадках, коли такі обов'язки покладені на них правилами, діючими на транспорті.

У разі видачі вантажу без перевірки кількості місць або ваги одержувач у порядку, встановленому правилами оформлення і видачі вантажів, зобов'язаний вимагати від органів транспорту, щоб на транспортному документі була зроблена відповідна відмітка.

У всіх випадках, коли при прийманні вантажу від органів транспорту встановлюється пошкодження або псування вантажу, несправність пломб, їх відсутність, якщо у перевізних документах є відмітка про їх накладання, невідповідність найменування і ваги вантажу або кількості місць даним, вказаним у транспортному документі, одержувач зобов'язаний вимагати у представників органу транспорту присутності при видачі вантажу представника станції і складання комерційного акта. У таких випадках вагони, контейнери до перевірки вантажу пломбуються пломбами (ЗПП) станції із складанням акта загальної форми і до прибуття представника станції для перевірки вантажу не вважаються переданими в користування одержувачу. Знімаються ці пломби (ЗПП) у присутності представника залізниці відповідно до статті 52 Статуту на станції призначення, залізниця зобов'язана перевірити масу, кількість вантажних місць і стан вантажу, якщо вантаж прибув у пошкодженому вагоні, а також у вагоні (контейнері) з пошкодженими пломбами (ЗПП) відправника або пломбами попутних станцій. Комерційний акт повинен складатись у день вивантаження або в день видачі вантажу одержувачеві.

У разі відмови начальника станції від складання комерційного акта (акта загальної форми) або оформлення акта з порушенням одержувач має право до вивезення вантажу зі станції, а при вивантаженні на місцях незагального користування — протягом 24 годин з моменту прийняття від залізниці вагона (контейнера) з вантажем подати про це письмову скаргу начальнику вищого органу управління транспорту безпосередньо або через на-

чальника станції.

При поданні скарги одержувачу видається розписка про прийняття скарги.

Начальник вищого органу управління на скаргу про відмову від складання комерційного акта або про неправильне його складання повинен дати вмотивовану відповідь по суті скарги: стосовно швидкопсувних вантажів — протягом доби, а стосовно інших вантажів — не пізніше триденного терміну після отримання скарги. У разі обгрунтованості скарги начальник вищого органу управління транспорту дає розпорядження про складання комерційного акта (акта загальної форми) або про переоформлення акта. Протягом цього часу вантаж зберігається на станції призначення і плата за зберігання вантажу, а також за користування вагоном (контейнером) протягом часу затримки складання комерційного акта з одержувача не стягується.

У разі пред'явлення експерту несправних в комерційному та/або технічному відношенні транспортних засобів або пошкодженої під час транспортування продукції/вантажних місць експерт повинен затребувати від замовника комерційний акт відповідної транспортної організації. Якщо замовник наполягає на проведенні експертизи без такого акта, він має написати письмову заяву про проведення експертизи без складання комерційного акта. Експерт робить про це відповідний запис в акті експертизи та відображає фактичний стан транспортного засобу, вантажних місць, ЗПП, продукції.

М.Д.Гуменчук,
експерт I категорії відділу
товарної експертизи та
сертифікації Вінницької ТПП.

ВАРТО ЗНАТИ!

ЩО І СКІЛЬКИ МОЖНА ВЕЗТИ

У громадян, які в'їжджають на територію нашої держави або виїжджають за її межі, нерідко виникають запитання стосовно переміщення готівки і банківських металів через митний кордон України. Роз'яснення з цього приводу дає постанова Правління Національного банку України від 27.05.2008р. за № 148. Основні її положення коментують фахівці Вінницької митниці.

— Фізична особа має право ввозити в Україну і вивозити за її межі готівку в сумі, що не перевищує в еквіваленті 10000 євро, без письмового декларування митному органу, також здійснювати це, коли сума готівки перевищує 10000 євро і подано письмову декларацію митному органу в повному обсязі.

Юридична особа ввозить чи вивозить готівку через повноважного представника без обмеження суми на умовах письмового декларування відповідному митному органу в повному обсязі. Повноважний представник юридичної особи, якій належать (орендовані, зафрахтовані або ті, що формуються в Україні/за межами України) транспортні засоби, що здійснюють пасажирські рейси, ввозить/вивозить готівку, отриману на транспортному засобі за надані послуги та/або реалізований товар, на підставі відповідних касових документів. Цей представник декларує готівку, яку ввозить/вивозить за дорученням юридичної особи, та власні кошти, окремо з використанням двох примірників митної декларації.

Фізична та юридична особи ввозять в Україну і вивозять за її межі готівку в сумі, що перевищує в еквіваленті 10 000 євро, за наявності документів, які підтверджують зняття готівки з рахунків банків (фінансових установ), виключно на ту суму, що перевищує в еквіваленті 10000 євро. Фізична особа — нерезидент має право вносити кошти на рахунки в уповноважених банках або виконувати інші операції в банках України на підставі митної декларації.

Дозволяється пересилати в Україну та за її межі готівку в міжнародних поштових відправленнях і в міжнародних експрес — відправленнях з оголошеною

цінністю фізичним особам, юридичним особам (крім уповноважених банків) у сумі, що не перевищує в еквіваленті 300 євро, а також уповноваженим банкам. Міжнародні поштові відправлення і міжнародні експрес — відправлення, що перевищують встановлені норми, отримувачам не видаються, а повертаються відправникам.

Що стосується переміщення банківських металів, то фізична особа має право ввозити в Україну і вивозити за межі нашої держави їх вагою, що не перевищує 500 г, у вигляді зливків і монет на умовах письмового декларування митному органу в повному обсязі. Вивозяться нею банківські метали вагою понад 500 г у вигляді зливків і монет на підставі індивідуальної ліцензії на вивезення за межі України банківських металів та за умови письмового декларування митному органу.

Ліцензію видає територіальне управління Національного банку України за місцем проживання фізичної особи. Для її отримання подаються такі документи:

- заява про видачу ліцензії в довільній формі;
- копії сторінок паспорта (або документа, що його замінює), які містять прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дату народження, серію та номер паспорта (або документа, що його замінює), місце проживання;
- копії документів, що підтверджують придбання банківських металів в уповноважених банках.

Управління надсилає копію заяви фізичної особи про видачу ліцензії відповідному територіальному підрозділу по боротьбі з організованою злочинністю МВС України і відповідному територіальному підрозділу по боротьбі з корупцією та організованою

злочинністю Служби безпеки України і видає ліцензію з урахуванням цих висновків, якщо вони надійшли протягом 14 днів з дня подання заяви на розгляд.

Банківські метали вагою більше 500 г мають право ввозити в Україну виключно уповноважені банки.

Юридичні особи (крім уповноважених банків) не мають права ввозити в Україну і вивозити за її межі банківські метали, за винятком ввезення в Україну юридичною особою — резидентом банківських металів, що виготовлені нерезидентом за договором про перероблення (афінаж) давальницької сировини, коли ці банківські метали в повному обсязі продаються Національному банку України (Державній скарбниці України). Підставою для ввезення до нашої держави цих банківських металів є спеціальний дозвіл Національного банку України.

У свою чергу, підставою для надання юридичній особі — резиденту спеціального дозволу є такі документи :

- заява;
- копія договору з нерезидентом про перероблення (афінаж) банківських металів з давальницької сировини;
- копія договору про продаж банківських металів Національному банку України.

Юридична особа — резидент подає до Національного банку України в термін не більше ніж 10 робочих днів з дати оформлення вантажної митної декларації на ввезення банківських металів копію вантажної митної декларації та опис ввезених банківських металів з розподілом за вагою зливків, за номіналом монет, засвідчені підписом керівника або заступника керівника юридичної особи — резидента і відбитком печатки цієї юридичної особи.

МИТНИЙ МЕРИДІАН**НЕЛЕГАЛАМ ЗАГРОЖУЄ
УВ'ЯЗНЕННЯ**

Сенат італійського парламенту остаточно ухвалив закон про забезпечення громадської безпеки, відповідно до якого, зокрема, нелегальним іммігрантам тепер загрожує в'язниця. Крім того, подовжено з 60 до 180 днів їх утримання у так званих "центрах ідентифікації і висилання", запроваджується додатковий збір у розмірі від 80 до 200 євро за отримання дозволу на тимчасове перебування в Італії. У результаті цього оформлення тимчасової посвідки на проживання, без якої іммігрант вважається нелегальним, обійдеться приблизно у 300 євро.

**ЛЕГАЛИ
ОТРИМУВАТИМУТЬ ПЕНСІЇ**

Положеннями підписаної Угоди між Україною і Португальською Республікою закріплюється право на одержання нашими співгромадянами, які легально проживають і працюють на території Португалії, пенсій і допомоги у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, безробіттям, нещасним випадком на виробництві, втратою годувальника, за віком, по інвалідності, за вислугу років, у зв'язку з материнством, доглядом за дитиною до досягнення нею трирічного віку і т.д. Також запроваджується порядок зарахування виробничого стажу українців за роботу у Португалії при визначенні термінів і сум пенсійного забезпечення.

**НЕБЕЗПЕЧНИМ
ВАНТАЖАМ – ЗАСЛІН**

Про посилення взаємодії Держмитслужби України та Міністерства оборони США з протидії розповсюдженню зброї масового ураження йшла мова під час зустрічі голови відомства Анатолія Макаренка з делегацією Агенції зменшення загрози Аміноборони Сполучених Штатів Америки. На переконання керівника ДМСУ, основними чинниками у боротьбі з її поширенням є технічна складова, обмін інформацією з іншими си-

ловими структурами і професійна підготовка персоналу. З цією метою проводиться відповідне навчання митників, успіху сприятиме і запровадження нової функціональної системи під назвою "Фільтр пунктів пропуску".

**ФІНАНСОВИЙ МАГНАТ –
ШАХРАЙ**

У Нью-Йорку триває слідство у справі Бернарда Медоффа, який звинувачується у шахрайстві, наркозлочинності і контрабанді. Миський суд зареєстрував майже 13 тисяч осіб, котрі стали жертвами його грандіозної фінансової піраміди. У ній протягом останніх років оберталосся близько 50 мільярдів доларів. Аферист вміло змішував "чисті" гроші з "брудними", потім через офшорні рахунки їх відмивав, заробляючи при цьому мільйони "зелених". Також за допомогою цілої системи "липових" холдингів, регіональних відділень і біржових маклерів він сприяв клієнтурі у приховуванні кримінальних капіталів.

АКТУАЛЬНО!**ДІЄ НОВА СИСТЕМА**

Як повідомили у Вінницькій митниці, з липня нинішнього року на митній території Європейського Союзу вводиться в дію Система реєстрації та ідентифікації економічних операторів співтовариства. Метою нововведення є присвоєння економічним операторам індивідуального ідентифікаційного номера, що визнаватиметься всіма митними органами Євросоюзу. А, за повідомленням представництва ЄС в Україні, одним з головних завдань системи є прискорення формальностей і митних операцій, які виконуються економічними операторами при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності. Важливо й те, що українські економічні оператори, діяльність яких передбачає проведення митних операцій на території Європейського Союзу, повинні отримати такий номер до моменту здійснення першої митної операції.

УВАГА! ПОСЛУГА**РЕЄСТРАЦІЯ, ОХОРОНА
ТА ОЦІНКА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ:**

- торгові марки (ТМ);
- винаходи;
- корисні моделі;
- промислові зразки;
- комерційні (фірмові) назви;
- об'єкти авторського права та суміжних прав.

**ПЕРЕКЛАДИ УСІХ
ВИДІВ ДОКУМЕНТІВ З
І НА ІНОЗЕМНІ МОВИ
(16 МОВ):**

- засвідчення перекладів;
- послуги перекладачів при телефонних переговорах, листуванні;
- супровід переговорів, презентацій, ділових зустрічей, інших міжнародних заходів.

**ПОШУК ПАРТНЕРА ЗА
КОРДОНОМ**

У нашому розпорядженні:

- сотні комерційних пропозицій з десятків країн стосовно купівлі, продажу, партнерства;
- бази даних виробників, імпортерів, експортерів по 121 країні світу!

**КРАЩІ ФАХІВЦІ МІСТА
ПРАЦЮЮТЬ У НАС!**

Відділ
зовнішньоекономічних
зв'язків та перекладів
Вінницької ТПП.
21050, м.Вінниця,
вул.Соборна, 67, к.206.
Тел./факс: (0432) 520354, 525966.
E-mail: shevchenko@cci.vn.ua
Http://www.cci.vn.ua

ВІННИЦЬКОЇ МИТНИЦІ.

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ ЗАЙНЯВ РІШУЧУ ПОЗИЦІЮ ЩОДО РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

Антимонопольний комітет України вніс пропозицію щодо створення міжвідомчої робочої групи, покликаної вирішити нагальні проблеми функціонування ринку освітніх послуг. З цієї ініціативою в.о. Голови Антимонопольного комітету України Олександр МЕЛЬНИЧЕНКО звернувся до Міністра економіки України Богдана ДАНИЛИШИНА.

Пропонується, що міжвідомча робоча група буде працювати під головуванням заступника Міністра економіки в складі не лише зацікавлених органів державної влади, а також і представників провідних навчальних закладів та експертного середовища.

Метою роботи групи є розроблення невідкладних заходів, що сприятимуть забезпеченню прозорості ціноутворення та упорядкуванню договірної практики навчальних закладів. Зокрема, передбачаються кроки щодо удосконалення нормативно-правових актів з державного регулювання господарської діяльності у сфері освітніх послуг, здійснення моніторингу ринків у сфері освіти, аналізу та прогнозування їх розвитку, а також щодо сприяння виконанню рекомендацій Комітету, спрямованих на розвиток конкуренції, та запобігання порушенням на цьому ринку.

«Антимонопольний комітет рішуче втрутиться в ситуацію на ринках освітніх послуг, оскільки від цих ринків, зокрема в частині економічного обґрунтування вартості та якості послуг, значною мірою залежить майбутнє України. Адже де ще, як не у вузах, повинні бути створені належні умови для виховання української національної професійної та наукової еліти. Комітет лише на початковому шляху, ми намагаємося закласти в нормативно-правову базу, над розробкою якої працює Мінекономіки і Міносвіти, планетарні ідеї чесності, духовності, думки про економічну обґрунтованість платних послуг вищих навчальних закладів, тому що все починається з «малого», з економіч-

ної чистоти формування ціни на послуги, доступності кожному студентові інформації про порядок розрахунку вартості, з відкритості суспільству бізнесової сторони діяльності вузів. Справжня ціна питання — це високоосвічена Україна», — зазначив Олександр Мельниченко.

Як відомо, Комітет рекомендував Міністерству освіти та науки України запровадити уніфікований порядок формування цін на платні послуги з навчання у вищих закладах освіти, що дозволить привести їх до економічно обґрунтованого рівня. На вимогу Комітету Міністерство освіти повинно, по-перше, визначити вичерпний перелік витрат, які можуть включатися навчальними закладами до вартості платних послуг з підготовки фахівців і є безпосередньо пов'язаними з наданням таких послуг, а також розробити методіку розрахунку розміру валових витрат, на підставі яких формується вартість навчання. По-друге, Міносвіти має забезпечувати постійний дієвий контроль за дотриманням вищими навчальними закладами вимог, що стосуються беззаперечного дотримання умови щодо встановлення розміру плати за весь строк навчання і неможливості її зміни протягом дії договору, укладеного зі студентами. По-третє, Комітет наполягає на здійсненні Міносвіти належного контролю за тим, щоб вищі навчальні заклади безпідставно не включали до вартості платних послуг такі витрати, як придбання, ремонт приміщень та капітальне будівництво, реконструкція та реставрація, придбання землі тощо.

ЗЛОВЖИВАННЯ МОНОПОЛЬНИМ СТАНОВИЩЕМ

Вінницьке обласне відділення АМКУ порушило справу щодо Ямпільської державної районної лікарні ветеринарної медицини за ознаками зловживання монопольним становищем. Як з'ясувало Відділення, лікарня застосовувала економічно необґрунтовані тарифи на ветеринарні послуги. Розслідування у справі триває.

Вінницьке обласне відділення АМКУ порушило справу щодо КП «Вінницька спеціалізована ритуальна служба» за ознаками зловживання монопольним становищем. Як з'ясувало Відділення, підприємство безпідставно відмовило ПП «Милосердя-В» в укладенні договору щодо надання ритуальних послуг. Відділення проводить розслідування.

Вінницьке обласне відділення АМКУ порушило справу щодо ТОВ «Телерадіокомпанія «СТАРТ» за ознаками зловживання монопольним становищем. Як з'ясувало Відділення, оператор кабельного телебачення встановив економічно необґрунтовані тарифи на послуги. Розслідування у справі триває.

Вінницьке обласне відділення АМКУ порушило справу щодо Басейнового управління водними ресурсами річки Південний Буг за ознаками зловживання монопольним становищем. Як з'ясувало Відділення, управління застосовувало економічно необґрунтовану вартість 1 людино-години під час надання власних платних послуг. Розслідування у справі триває.

Вінницьке обласне відділення АМКУ порушило справу щодо ЗАТ «Котюжани зерно» за ознаками зловживання монопольним становищем. Як з'ясувало Відділення, підприємство включило до договорів складського зберігання зерна з покладавцями непередбачену законодавством вимогу, зокрема, щодо збільшення в 5 разів вартості складського зберігання зерна після закінчення терміну дії договору. Відділення проводить розслідування.

Вінницьке відділення АМКУ порушило справу щодо ВАТ Завод «Керамзит» за ознаками зловживання монопольним становищем. Як з'ясувало Відділення, завод встановив економічно необґрунтовані ціни на кар'єрний пісок. Розслідування у справі триває.

ДЖЕРЕЛО ІНФОРМАЦІЇ – АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

ТРЕНІНГОВИЙ ЦЕНТР ВІННИЦЬКОЇ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПАЛАТИ

*Ми робимо тільки те,
що робимо краще за інших.*

- ✦ Бізнес-тренінги
- ✦ Майстер-класи
- ✦ Експрес-курси

- ✦ Семінари-тренінги економічного спрямування:
 - управління асортиментом та правильний вибір каналів збуту
 - розробка цінової політики — управління ціноутворенням
 - франчайзинг
 - мерчандайзинг

- ✦ Коучінг
- ✦ Індивідуальні тренінги з маркетинг-менеджменту
- ✦ Розробка бізнес-плану
- ✦ Експертиза бізнес-плану
- ✦ Підбір персоналу під бізнес-план
- ✦ Супровід бізнес-проектів
- ✦ Консультація і експертиза франчайзингових пакетів
- ✦ Укладання ексклюзивної дистрибуції

- ✦ Фокус-групи — вивчення потреб споживачів
- ✦ Розробка назв і логотипів організацій
- ✦ Тренінги на робочому місці
- ✦ Розробка і впровадження комплексної системи внутрішнього навчання у компанії

- ✦ Тренінг-сервіс
- ✦ Презентації

План тренінгів на вересень 2009 року

Семінар-тренінги	Бізнес-тренінги
4 – 5 вересня – Управління асортиментом та правильний вибір каналів збуту – головне завдання бізнесу в умовах кризи .	11 – 12 вересня – Побудова системи продажів .
25 – 26 вересня – Розробка цінової політики – управління ціноутворенням . Стимулювання збуту – сейлз промоушн .	25 – 26 вересня – Ефективне управління персоналом (для керівників) .

**Ми завжди відкриті до співпраці
з потенційними партнерами та замовниками.**

21050, м.Вінниця, вул. Соборна, 68, оф. 205

(0432) 52-59-57, 093-760-72-18

E-mail: iolanta@cci.vn.ua

www.trainings.vn.ua

ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ЗЛИТТЯ І ПОГЛИНАННЯ КОМПАНІЙ (СВІТОВА ПРАКТИКА)

(Продовження. Початок у попередньому номері.)

Можливість, використання тимчасово вільних фондів

Поява у компанії тимчасово вільних грошових засобів може стати мотивом дня здійснення злиття. Припустимо, компанія оперує в галузі, яка знаходиться в стадії зрілості. Компанія створює потужний потік грошових засобів, але має мало варіантів привабливих інвестиційних можливостей. Теоретично ця компанія повинна використати надлишок грошових засобів для збільшення дивідендів акціонерам або викупу частини власних акцій. Але в реальному житті активні фінансові менеджери скоріше за все будуть чинити опір такому розвитку подій.

Таким чином, якщо компанія не приймає рішення про викуп власних акцій, тоді вона може купити чужі акції. Тому часто компанії використовують створені надлишки грошових засобів і слабкі інвестиційні перспективи для проведення злиття та поглинання у формі купівлі компаній за наявні гроші, щоб таким способом здійснити вкладення капіталу.

Інколи компанії, що мають надлишки грошових засобів, не шукають можливостей злиття й одночасно не збільшують дивіденди по своїх акціях. Такі компанії часто стають об'єктами поглинання їх іншими фірмами, які самі здійснюють вкладення цих грошових засобів замість них. Так, за часів енергетичної кризи початку 80-х років значна частина нафтодобувних компаній виявилася під загрозою поглинення. Компанії-ініціатори поглинення прийшли до такого рішення не тому, що наявні у нафтодобувних компаній вільні грошові засоби представляли унікальний актив. Фірми-покупці прагнули заволодіти потоками грошових засобів, оскільки не бажали допустити, щоб ці капітали були витрачені на проекти розвідки нафтоносних районів, які, як правило, дають негативні чисті приведені вартості. В подальшому ми знову повернемося до проблеми вільного потоку грошових засобів як причини і мотиву злиття.

Підвищення ефективності використання ресурсів

Грошові засоби — це далеко не єдиний актив, який може нераціонально використовуватися менеджерами. Завжди можна знайти компанії, в яких можливості зниження витрат і зростання прибутків, а також зростання обсягів продажу залишаються до кінця не використаними. Такі компанії стають потенційними кандидатами на перетворення в привабливі об'єкти поглинання фірмами, що мають більш ефективні системи управління. В деяких випадках використання більш ефективних підходів до управління компанією, що поглинається, може означати необхідність здійснення достатньо болісних заходів щодо зміни структури її операції (дій) або навіть скорочення деяких її підрозділів.

Якщо взяти до уваги описаний вище мотив злиття, можна передбачити, що компанії з недостатньо ефективними методами управління перетворюються в потенційні об'єкти поглинання. Такий

висновок, взагалі, підтверджується практикою.

Безумовно, злиття не потрібно вважати єдиним способом удосконалення методів управління. Тим більше в деяких ситуаціях саме ці операції стають найбільш простим і раціональним способом підвищення якості управління. Справа в тому, що менеджери, безумовно, не стануть приймати рішення про звільнення самих себе або пониження на посаді у зв'язку з неефективним управлінням, а акціонери потужних корпорацій не завжди мають безпосередній вплив на вирішення питань про те, як управляти і хто саме буде управляти корпорацією.

Звичайно, доволі легко шукати чужі помилки у методах управління, але складніше самому здійснювати управління цією компанією, добиваючись більш високої ефективності. Нерідко буває так, що "самозванці-бичувателі" чужих помилок в управлінні самі виявляються ще менш компетентними, ніж команда менеджерів, яку вони заміщують.

Переваги злиття, які були перелічені вище, економічно обгрунтовані.

МЕХАНІЗМ ЗЛИТТЯ І ПОГЛИНАННЯ

Організація злиття

Припустимо, що після консультації зі спеціалістами ви впевнені, що злиття не буде заборонене на підставі антимонопольного законодавства. Тому ваш наступний крок — це вибір організаційної форми угоди.

Одна з можливих форм полягає в об'єднанні двох компаній, що передбачає: одна з учасниць угоди приймає на свій баланс всі активи і всі зобов'язання другої компанії. Для використання такої форми необхідно добитися схвалення угоди не менш ніж 50 % акціонерів обох компаній.

Другий шлях передбачає купівлю акцій компанії або за наявних гроші, або в обмін на акції чи інші цінні папери компанії-ініціатора угоди. Вибравши цей шлях, покупець може вести переговори з акціонерами зацікавленої ним компанії на індивідуальній основі. Менеджери компанії, яку прагнуть купити, в цьому разі можуть взагалі не брати участі у переговорах. Звичайно, покупець, надіється на їх схвалення і підтримку угоди, однак, зіткнувшись з їх опором, він буде спрямовувати зусилля на придбання ефективної більшості акцій цієї компанії, відкидаючи подальші контакти з її менеджерами. Якщо йому вдасться здійснити заплановане, покупець одержує контроль над компанією, проводить злиття і може позбутися впертих менеджерів.

Нарешті, третій можливий шлях — це купівля окремих або всіх активів компанії. Ця ситуація відрізняється від попередньої тим, що необхідна передача права власності на активи і платежі повинна бути здійснена компанією як господарській одиниці, а не безпосередньо її акціонерам.

Податковий фактор

Угода злиття і поглинення компанії може бути як такою, що підлягає оподаткуванню, так і такою, що не оподатковується. В першому випадку податкові органи розглядають акціонерів компанії, яку поглинають, як продавців акцій, і тому вони

повинні сплачувати податок на курсові доходи або з урахуванням збитку від продажу акцій. У другому випадку — навпаки, акціонерів компанії, яку приєднують, розглядають як осіб, що обмінюють старі акції на такі ж нові: ні курсові доходи, ні збитки від курсової різниці в цьому варіанті не визнаються.

Статус цієї угоди з точки зору податкового механізму також впливає і на суми податків, які компанія сплачує після поглинення. У разі визнання самої угоди, що не підлягає оподаткуванню, компанія, яка створюється в результаті поглинання, розглядається так, ніби обидві компанії, що злилися, співіснували разом вічно, тому сама угода вже нічого не міняє у використанні податкового механізму до них.

У другому випадку, тобто визнання угоди, що підлягає оподаткуванню, відбувається переоцінка активів компанії, яку приєднали, і підвищення чи зниження їх вартості, що виникла, розглядається як випадковий позареалізаційний прибуток або збиток, що підлягає оподаткуванню, тому податок на прибуток розраховується з урахуванням результатів переоцінки активів поглиненої компанії.

Виділення структурних підрозділів компанії

Замість того, щоб продавати якусь частку бізнесу іншій фірмі компанії часто використовують виділення зі свого складу структурного підрозділу і створення на його основі самостійного акціонерного товариства у формі філії, розподіливши його акції між акціонерами материнської фірми. В деяких випадках такі операції з виділення структурних підрозділів мають податкові або інші переваги. Інші ведуть до того, що розширюють вибір інвесторів, дозволяючи їм вкладати гроші безпосередньо тільки в одну сферу бізнесу. Однак, можливо, найбільш поширений мотив для проведення таких операцій виділення — це підвищення ефективності. Інколи компанії розглядають свій бізнес як погано пристосований до ситуації. Виділивши окремі структурні підрозділи і перетворивши їх у самостійні акціонерні товариства, керівництво материнської компанії може сконцентрувати свою увагу на головних галузях діяльності. Оскільки в цьому разі кожний вид бізнесу повинен спиратися на власні фінансові результати, зникає ризик того, що ресурси будуть перекачуватися із одного підрозділу в другий, щоб забезпечувати його неефективні капіталовкладення. Більше того, якщо обидві частини компанії стають незалежними, тоді доволі просто визначити вартість кожної і відповідно до одержаного результату винагороджувати менеджерів.

Тим часом такі реорганізації корпоративної структури приводять до суттєвих змін у правовому статусі бізнесу. Наприклад, деякі виділені підрозділи були засновані як товариства з обмеженою відповідальністю з фіксованим строком функціонування. При такому варіанті перетворень акціонери стають партнерами, а доходи і витрати компанії заносять у кредит індивідуальних рахунків партнерів безпосередньо у відповідності з обліковим стандартом. Інколи частки участі партнерів, або так звані "одиниці участі", продають і купують, як звичайні акції. У цьому виді партнерства їх називають "основні товариства з обмеженою відповідальністю". Якщо вести мову про корпорацію, то її керівництво має значну свободу дій з питання

виплати прибутку у вигляді дивідендів або його реінвестування в компанію. В товариствах з обмеженою відповідальністю такої свободи дій нема: основна частина прибутку повинна бути розподілена між партнерами. Таким чином, якщо вас турбує проблема надмірності інвестиційних проектів, які впроваджуються менеджерами якої-небудь компанії, то як партнер товариства з обмеженою відповідальністю ви будете відчувати себе більш задоволеним. Необхідно мати на увазі також і можливі податкові виграші для товариства. Акціонери в корпорації по суті сплачують податки двічі: перший раз — на рівні самої корпорації, другий — на індивідуальному рівні.

Фінансовий аналіз виграшів і втрат від об'єднання компаній

Припустимо, ви є фінансовим менеджером компанії **A** і бажаєте здійснити аналіз результатів можливої купівлі компанії **B**. Перше, на що вам необхідно звернути увагу, — це проблема економічних виграшів від поглинання. Такі виграші виникають тільки за умови, коли ринкова вартість компанії в результаті поглинення вища, ніж сума вартостей компаній до їх об'єднання. Наприклад, якщо ви вважаєте, що створена після поглинення компанія має ринкову вартість PVa і що вартості компаній до їх об'єднання рівні PVa і PVb , тоді

$$\text{Виграш} = PV_{ab} - (PVa + PVb),$$

де PV — це сучасна вартість потоків грошових засобів.

Якщо ця різниця складає позитивне число, тоді проведення поглинання економічно виправдане. Але необхідно також задуматися про витрати, які пов'язані з цим поглинанням. Тоді можна визначити витрати для придбання компанії **B** як різницю платежів наявними грошми і вартості компанії **B** як окремої господарської одиниці. Таким чином, можна записати:

$$\text{Витрати} = \text{Платежі наявними} - PVb.$$

Чиста приведена вартість для власників компанії **A**, що виникає від поглинення компанії **B**, вимірюється різницею виграшів і втрат. Отже, поглинання доцільно проводити, якщо чиста приведена вартість, що виникла від операції, яку можна записати наступним чином:

$$NPV = PV_{ab} - (PVa + PVb) - (\text{Платежі наявними} - PVb), -$$

позитивне число.

Такий спосіб визначення і запису критерію доцільності злиття зручний тому, що у ньому підкреслені два різних питання.

Коли ви оцінюєте переваги злиття або поглинення, ваша увага сконцентрована на питанні виникнення виграшів від його здійснення. Коли ж ви аналізуєте витрати поглинання, то ви розглядаєте, як ці виграші розподіляються між компаніями, що беруть участь.

Використаємо приклад, щоб приведений вище критерій був більш зрозумілим. Нехай ринкова вартість компанії **A** — 100 млн доларів, а вартість компанії **B** рівняється 50 млн доларів. Припустимо, що поглинення компанії **B** приведе до економії на витратах, приведена вартість якої 2– 5 млн

(Продовження на 14-й стор.)

ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ЗЛИТТЯ І ПОГЛИНАННЯ КОМПАНІЙ (СВІТОВА ПРАКТИКА)

(Початок на 12-й стор.)

доларів. Сума цієї економії складе виграш від поглинання. Тоді висловлене можна записати наступним чином (в мільйонах):

$$\begin{aligned} PV_A &= \$100; \\ PV_B &= \$50; \\ PV_{AB} &= \$175; \\ \text{Виграш} &= \$25. \end{aligned}$$

Припустимо, компанію **B** купують за 65 млн доларів наявними.

Тоді втрати поглинення рівні:

$$\begin{aligned} \text{Витрати} &= \text{Платежі наявними} - PV_B, \\ \text{або} &= 65 - 50 = \$15 \text{ млн.} \end{aligned}$$

Необхідно відмітити, що акціонери компанії **B** — представник другої сторони угоди — одержали на 15 мільйонів більше, ніж ринкова вартість їх компанії. Але те, що для них є виграшем, для вас — втрати. Це означає, що вони отримали 15 млн доларів з 25 мільйонів економічного виграшу від поглинання. Тому, коли ми записуємо рівняння чистої приведеної вартості від поглинання з позиції акціонерів компанії **A**, ми саме розраховуємо ту частину виграшу, яку отримують акціонери компанії **A**.

Таким чином, чиста приведена вартість цієї угоди для акціонерів компанії **A** рівна різниці всього виграшу і тієї його частини, яку отримують акціонери компанії **B**:

$$NPV = 25 - 15 = + \$10 \text{ (в мільйонах).}$$

Підтвердимо ще раз, що акціонери компанії **A** отримують виграш у 10 млн доларів. Вони розпочали угоду, маючи компанію, вартість якої 100 млн доларів, і заплатили акціонерам компанії **B** 65 млн наявними. Разом з тим, у результаті угоди вони володіють компанією, вартість якої 175 млн доларів. Значить, їх чистий виграш складає:

Чиста приведена вартість = вартість після поглинення — вартість до поглинення
або:

$$(PV_{AB} - \text{платежі наявними}) - PV_A = (\$175 - \$65) - \$100 = +\$10.$$

Припустимо, інвестори, що діють на фондовому ринку, не передбачають поглинення компанією **A** компанії **B**. Оголошення про прийдешнє поглинення приведе до зростання вартості акцій компанії **B** з 50 млн доларів до 65 млн, тобто на 30%. Якщо інвестори поділяють думку менеджерів компанії **A** про можливі виграші від майбутнього поглинення, тоді ринкова вартість акцій компанії **A** зросте на 10 млн доларів, або всього на 5%.

Тому видається раціональним в аналізі поглинання оцінювати можливу реакцію інвесторів. Якщо курс акцій компанії **A** впаде після оголошення про майбутнє поглинання, це буде означати, що інвестори, по суті, дають менеджерам компанії **A** сигнал, що, на їх думку, виграші від поглинення сумнівні або що менеджери компанії **A** збираються заплатити за компанію **B** дорожче, ніж потрібно.

Способи оцінки виграшів і втрат

Менеджери деяких компаній розпочинають аналіз злиття або поглинання з прогнозу майбутніх потоків грошових засобів компанії, яку зби-

раються приєднати. В такий прогноз включають будь-яке збільшення доходів від продажу або скорочення витрат, яке обумовлене поглинанням, а потім дисконтують ці суми і порівнюють з ціною купівлі.

Очікуваний чистий виграш = Дисконтований потік грошових засобів — Платежі наявними

Такий підхід досить небезпечний. Навіть найбільш талановитий і добре підготовлений аналітик може припуститися великої помилки в оцінці вартості компанії. Очікуваний чистий виграш може виявитися позитивним, але зовсім не тому, що це злиття занадто оптимістично оцінить майбутні потоки грошових засобів компанії, яку збирається приєднати. З іншого боку, злиття, яке по суті доцільне, може і не бути впроваджене, якщо аналітик недооцінить потенціал незалежної компанії, яка його зацікавила.

Підхід до аналізу розпочинається з інформації про ринкову вартість компанії (PV_B) і потім зосереджується на змінах в потоці грошових засобів, які будуть обумовлені злиттям. Необхідно зрозуміти, чому обидві компанії після злиття будуть коштувати дорожче, аніж величина суми їх вартості до об'єднання.

Аналогічна порада придатна і щодо аналізу операцій з продажу частки бізнесу. Не бажано запевняти себе таким аргументом: "Цей бізнес не є прибутковим і тому його необхідно продати". Якщо покупець не вважає можливим управляти цим бізнесом більш ефективно, чим це вдалось зробити продавцю, то запропонована ним ціна буде низькою.

У практиці фінансового управління інколи можна зіткнутися з думкою менеджерів про те, що існують прості правила для визначення ефективності і привабливості злиття. Наприклад, вони можуть висунути аргументи про те, що достатньо придбати компанію із зростаючої галузі або купити компанію за ціною, нижчою, ніж її балансова вартість. Однак і при купівлі компанії повинні бути використані критерії правильно обгрунтованого інвестиційного рішення. В результаті вашого інвестиційного рішення вартість компанії зросте тільки у тому разі, якщо виникнуть економічні виграші, такі конкурентні переваги, яких не зможуть досягти інші фірми, і в тому числі менеджери компанії — об'єкта потенційного злиття.

Нарешті, необхідно мати на увазі, що в процесі купівлі компанії фірми-покупці часто конкурують між собою. Виникає ситуація, подібна до аукціону. В таких випадках необхідно визначити, чи дійсно компанія, яку ви шукаєте, для вас як для покупця цінніша, ніж для інших фірм, що беруть участь у цьому процесі. Якщо відповідь негативна, потрібно бути дуже обережним у питанні участі в такому "аукціоні". Перемога в ньому може обійтись дорожче, ніж поразка, якщо ви програєте, значить ви просто втратили час, якщо ви перемогли, то цілком можливо, що ви заплатили за цю компанію занадто багато.

(Далі буде.)

Анатолій Ступницький.

Форуми Ярмарки Виставки Ділові зустрічі

ВИСТАВКОВІ ЗАХОДИ, ЩО ВІДБУДУТЬСЯ У ЖОВТНІ 2009 РОКУ

13 – 16 жовтня – IX Міжнародна виставка машинобудування, металообробки та промислового обладнання «**МАШПРОМ**». Станкобудування, важке машинобудування, приладобудування, металообробка, інструмент.

IV Міжнародна виставка обладнання, технологій та матеріалів для виробництва литва «**ЛИТЕКС**». Організатор: Експоцентр «МЕТЕОР», м.Дніпропетровськ.

Для довідок: тел./факс: (0562) 35-73-57.

13 – 16 жовтня – XII Спеціалізована регіональна виставка «**БУКДЕРЕВ-2009**». Деревообробні технології, обладнання та інструмент для переробки деревини та виробництва меблів. Організатор: Чернівецька ТПП, Спорткомплекс ДЮСШ.

Для довідок: тел.: (03722) 3-53-97.

13 – 16 жовтня – Виставка-ярмарок «**ЯРМАРОК НА ПОКРОВУ**». Одяг, взуття, верхній трикотаж, білизна. Організатор: ТОВ „ВЦ „ТІС”, м.Полтава.

Для довідок: тел.: (0532) 50-82-28, 50-93-88.

14 – 17 жовтня – Всеукраїнський будівельний форум «**АРХІТЕКТУРА ТА БУДІВНИЦТВО**». Організатор: «ЕКСПОДОНБАС», м.Донецьк.

Для довідок: тел.: (062) 381-21-11, 381-22-86.

15 – 17 жовтня – VII Спеціалізована виставка будматеріалів та технологій ремонту «**ЄВРОРЕМОНТ-2009**». Організатор: «ДОМІНАНТА», м.Сімферополь.

Для довідок: тел.: (0652) 24-60-05, 24-69-86.

15 – 18 жовтня – Регіональний універсальний ярмарок «**ОСІННІЙ ЯРМАРОК**». Організатор: «ДОМІНАНТА», м.Сімферополь.

Для довідок: тел.: (0652) 24-60-05, 24-69-86.

20 – 22 жовтня – IX Міжрегіональна виставка-презентація «**ПОЛТАВСЬКИЙ АБІТУРІЄНТ 2009**». Вищі, середні та спеціальні навчальні заклади, навчальна та спеціальна література.

VI Міжрегіональна виставка-презентація «**КНИЖКОВИЙ СВІТ**». Організатор: ТОВ „ВЦ „ТІС”, м.Полтава.

Для довідок: тел.: (0532) 50-82-28, 50-93-88.

20 – 23 жовтня – Міжнародні спеціалізовані виставки: «**ПАЛИВО. РЕСУРСИ. ЕНЕРГЕТИКА.**», «**ІНТЕРХІМ/НАФТОВІМ – 2009**», «**КІЇВМАШ – 2009**», «**ГУМА – 2009**», «**АНТИКОРОЗИЙНИЙ ЗАХИСТ – 2009**», «**КАБЕЛЬ. ДРИТ. АКЕСУАРИ – 2009**», «**ТЕХНОЗВАРЮВАННЯ – 2009**», «**ІМПЕРІЯ МЕТАЛУ – 2009**», «**ІНЛЕГМАШ – 2009**». Організатор: «Експоцентр України», м.Київ.

Для довідок: тел.: (044) 596-91-04 (57), факс: (044) 596-91-16.

21 – 23 жовтня – VII Східноєвропейська виставка-конференція з телерадіомовлення та телекомунікацій «**EEBC TELECOM & BROADCASTING**». Організатор: Техекспо. Партнер: Євроіндекс, м.Київ.

Для довідок: тел./факс: (044) 461-93-00.

21 – 24 жовтня – Спеціалізована експозиція «**ГАЗИФІКАЦІЯ АВТОТРАНСПОРТУ**»,

IV Всеукраїнська спеціалізована виставка автотранспорту та автосервісу,

Спеціалізована експозиція «**КОМЕРЦІЙНІ АВТОМОБІЛІ**». Організатор: Експоцентр «МЕТЕОР», м.Дніпропетровськ.

Для довідок: тел./факс: (0562) 35-73-57.

22 – 25 жовтня – II Національна виставка туристичного продукту «**VISIT UKRAINE**». Співорганізатор: Рада з питань туризму та курортів.

Міжнародна виставка «**DREAMHOUSE/SOUND&VISION SHOW**». Аудіо-, відеотехніка, домашній кінотеатр.

VII Міжнародна виставка «**DIGIPHOTO SHOW**». Цифрове фото, відеоспостереження та медіа-технології.

VII Міжнародна виставка-шоу «**ЦИФРОМАНІЯ**». Бренди цифрових технологій.

III Міжнародна виставка «**ТЕРИТОРІЯ ІГР**». Інтерактивні розваги: комп'ютерні ігри.

VI Спеціалізована виставка «**ТРОШЕКСПО**». Кредити. Депозити. Інвестфонди.

IV Спеціалізована виставка «**WINTER SPORT EXTREME**». Організатор: Спорт Експо. Партнер: Євроіндекс.

Місце проведення: ЄВРОІНДЕКС, м.Київ.

Для довідок: тел./факс: (044) 461-93-00.

ПСИХОЛОГІЯ

ПОЧЕМУ МЫ ДОПУСКАЕМ КОНТРОЛЬ
СО СТОРОНЫ ДРУГИХ

Вы сидите в парке на скамейке солнечным, но прохладным весенним днем, наслаждаясь утренним солнцем. Ваши глаза закрыты, и вы чувствуете, как тепло, идущее от солнечного света, разливается по всему вашему телу. Вы счастливы и довольны, а ваше сознание уносится в счастливые мечты. Внезапно над вами нависает тень. Вам сразу становится холодно, вы открываете глаза и видите мужчину, который загорживает от вас солнце. Он в изящном, но не деловом костюме и галстук, симпатичный, непринужденный, с седеющими висками. Вы улыбаетесь и говорите: «Добрый день».

— Добрый день, — отвечает мужчина, но не сходит с места.

Мужчина біл повернуть против солнца, поэтому вы не можете разглядеть черты его лица. «Он, вероятно, не осознает, что перекрывает солнечное тепло», — думаете вы.

— Извините, но вы загорживаете мне свет.

— Я знаю, — отвечает он.

Вы в недоумении и решаете разглядеть его повнимательнее. Он выглядит учтивым, но серьезным, и кажется, не стремится спровоцировать вас. Он меняет позу и снова загорживает вам свет. Ваша растерянность все увеличивается.

«Почему он так себя ведет?» — спрашиваете вы себя. Вы предполагаете, что у него есть на то всякая причина, и что от вас, вероятно, ускользает смысл его поведения. Вы не хотите обижать этого милovidного человека. Вы не хотите никаких проблем. Он выглядит дружелюбным, но вы немного испуганы. Должно быть, здесь какая-то ошибка. Вы снова закрываете глаза, но вас начинает охватывать раздражение. Спустя несколько секунд, пытаясь выглядеть спокойным, вы спрашиваете:

— Почему вы загорживаете мне свет?

На что мужчина вполне серьезно отвечает:

— Я рад, что вы задали этот вопрос. То, что я это делаю, имеет очень большое значение. Более того, вы уж меня извините, но я должен сделать по отношению к вам и еще кое-что.

Он подходит к вам и наступает каблуком вам на ногу. Вы шокированы; он, несомненно, вас с кем-то путает. Безусловно, он не мог намеренно наступить вам на ногу.

Подавляя стон, вы кричите:

— Вы стоите на моей ноге!

— Да, я знаю, — отвечает он.

— Но почему? — взываете вы к нему снова, тщетно пытаясь скрыть раздражение.

На это он с совершенно серьезным видом отвечает:

— Наверное, вам трудно в это поверить, но причина, по которой я стою на вашей ноге, слишком сложна для вашего понимания. Я могу лишь вам сказать, что она имеет решающее значение для безопасности и экономического процветания страны. Если нам запретят делать это, страна погрязнет в хаосе террора. Уверю вас, вы не пожалеете, если позволите мне продолжать свое действие без всякого сопротивления. Все остальные именно так и поступают, и мы не можем позволить вам подрывать наши усилия по защите наших национальных интересов.

Мужчина выглядит одновременно серьезно и злое. Вы считаете себя добропорядочным гражданином. Но в то же время у вас мало опыта; вы не слишком искушены в вопросах политики. Вы подавляете желание задать ему несколько вопросов из страха обнаружить свое невежество. Этот человек выглядит образованным. Судя по его манерам и одежде, он, скорее всего, успешный бизнесмен или профессор университета. Мужчина чувствует, что вы не сопро-

тивляетесь, и явно этим доволен: «Вы хороший человек: это, безусловно, заслуга ваших родителей. Не смутяян. Ваши дети будут гордиться вами».

Вы начинаете привыкать к боли. Вы оглядываетесь по сторонам и видите многих людей, которые находятся в той же ситуации, что и вы. Повсюду мужчины в костюмах наступают людям на ноги. Все вокруг улыбаются или пытаются улыбаться. Дела обстоят не так уж плохо. Вам становится легче, поскольку вы знаете, что поступаете так, как подобает, и не устраиваете скандал: вы заслужили уважение этого мужчины и чувствуете себя готовым помочь и законопослушным гражданином, идущим на сотрудничество.

Вдалеке вы видите нескольких человек, по-видимому, пытающихся сопротивляться. Они отпихивают доброжелательных джентльменов, наступающих им на ноги, и бросаются бежать по улице, выкрикивая: «Прочь с наших ног!» Почему они отказываются сотрудничать? Как они смеют ставить под угрозу безопасность и будущее нашей страны? Вы испытываете облегчение, видя, как на них надвигается строй полицейских, которые останавливают демонстрацию и арестовывают тех, кто не хочет мирно расходиться. Справедливость торжествует.

Незнакомец отошел в сторону, больше не загорживает от вас солнце. Вы снова откинулись на скамейке, закрыли глаза и сосредоточились на солнечном тепле и трелях птиц. Вы уже почти не чувствуете боли от ноги незнакомца. Вас клонит в сон и вам снится, что вы бежите по лугу, а на ваших ногах выросли крылья. Вы совершенно свободны — вы можете даже летать. Но затем вы внезапно просыпаетесь и понимаете, что это был всего лишь сон. Вы сидите на скамейке в парке, никто не стоит на вашей ноге; просто ваши новые ботинки немного жмут.

Цель данной аллегии — прояснить, каким образом мы допускаем и оправдываем тонкие игры власти, разыгрываемые над нами. Мы не протестуем против тех неприятностей, которые доставляют нам люди, обладающие властью. Мы редко просим аргументировать необходимость того, что нам приходится терпеть. Когда мы видим, как другие соглашаются и идут навстречу, мы полагаем, что наши возражения не имеют оснований. Мы забываем о своих чувствах и о своих страхах. Мы верим в очевидную ложь. Мы не одобряем тех, кто протестует. Короче, мы становимся покорными. Когда мы в чем-то сомневаемся, то сомневаемся в себе. Если мы чего-то не понимаем, мы решаем, что виной тому наша собственная глупость. Если мы не хотим чего-то делать, мы решаем, что мы ленивы. Если мы слишком утомлены, чтобы противиться тем, кто притесняет нас, мы думаем, будто мы просто слишком слабы.

Оспаривать, задавать вопросы и ставить под сомнение авторитеты, отказываться идти навстречу, открыто критиковать действия окружающих и защищать свои права — все это требует гораздо больше сил и умения, чем присутствует у большинства из нас. Мы не хотим рисковать тем, что мы имеем, навлекая на себя гнев власть предержащих. Быть неговорчивым и упрямым — трудно и рискованно. Поэтому мы молча соглашаемся и «сотрудничаем», что по сути дела означает, что мы подчиняемся.

(Продолжение следует.)

Клод М. Стайнер,

соорганизатор (вместе с Э. Берном) и первый руководитель Международной ассоциации транзактного анализа.

ВЧИМОСЯ НЕ ПЕРЕПЛАЧУВАТИ У ГОТЕЛІ

Які додаткові витрати можуть чекати вас на курорті? Депозит по банківській карті або застава готівкою. Ви лише приїхали в готель, і усмішлива дівчина на ресепшині просить кредитну карту. Навіщо, якщо я номер на десять днів вперед оплатив? "Для гарантії", – пояснюють у готелі. Мовляв, якщо ви пиво з міні-бару вип'єте, або з далекою батьківщиною з номера поговоритимете, або зламаєте що...

А потім раптом виїдете і не розплатитесь. Звичайно, неприємно, що господарі готелів у кожному гості підозрюють потенційного розкрадача. Але така міжнародна практика, і кредитку у постояльців просять багато готелів (хоча і не всі). На картці заморожується певна сума (20–50 доларів, інколи більше). Платити не треба, гроші не списуються. Приблизно через місяць банк розморозить цю суму.

Якщо у вас немає картки або ви не хочете її давати на ресепшині, можна залишити заставу готівкою. А при від'їзді забрати.

Застава за пульт. Деякі готелі (як правило, недорогі) видають пульт до телевізора лише під заставу – доларів за 10–20 (потім ці гроші повернуть, якщо ви не надумаете зламати пульт або прихопити як сувенір).

Сейф. Сейф у номері – штука дуже корисна. Адже готель не несе жодної відповідальності, якщо з номера стягнуть гроші або золото-діаманти. Тому зберігати цінності краще під замком. Як і паспорт. Користування сейфом у номері може бути як безкоштовним, так і за гроші (0,5–2 долари в день). Уточнити це можна на сайті готелю або ресепшині.

Міні-бар. На цю вудку наші туристи попадаються вже рідко – навчилися, але на всяк випадок попередимо: напої і печиво в міні-барі вашого номера – не дарунок дорогому гостю! За них треба платити, причому в півтора-два рази більше, ніж за таке ж саме пиво і сік у магазині. Цінник, як правило, лежить у міні-барі або на столі. А ось якщо на столі стоїть корзина з фруктами, пляшка мінералки або на ліжку блищить шоколадка – вгощайтесь – задарма!

Платні напої за обідом і вечерею – ще одна стаття витрат, яка може стати неприємним сюрпризом для мандрівників-новачків. Вибрали ви тур із харчуванням, скажімо, напівпансіон (тобто сніданок і вечеря). На сніданок наливають чай-каву-соки безкоштовно. А за вечерею підходить офіціант з картою вин: чому ви віддаєте перевагу в цей час доби і на цій географічній широті – кьянті або аргентинський мальбек? Принесе і коктейль, і свіжовитяжений сік, але за все це доведеться заплатити (на місці готівкою або записати на свій номер, а розрахуватися при виїзді оптом). Майте на увазі: за гроші – не лише алкоголь, але і кава, і вода (якщо глечик вже не стоїть на столі). У багатьох готелях (особливо на іспанських пляжних курортах) є така зручна практика: у перший вечір бере те пляшку вина, випиваєте по келиху. А залишок офіціант закриває пробкою і чіпляє на шийку табличку з вашим ім'ям або номером – завтра продовжите. Правда, у наших туристів до табличок справа доходить рідко...

Це не стосується готелів, що працюють за системою «все включено», – там напої безкоштовні і на обід, і на вечерю. Але не всі. Як правило, лише місцевого виробництва. А якщо захочеться не турецького пива, а бельгійського, – треба розщедритися.

Лежаки і парасольки на пляжі. Часто (а в готелях, де "все включено", практично завжди) користування пляжем, лежачками, парасольками, рушниками вже входить у вартість мешкання. Але незрідка за всі ці необхідні атрибути просять ще 4-10 євро в день (особливо якщо готель не має свого пляжу).

Пізній виїзд. Путівка у вас кінчається 10 серпня, літак відлітає о 23.55. На жаль, розслабитися в номері до дев'ятої вечора не вийде – в готелях є строго встановлений час виїзду (Check Out). Як правило, 12 година дня. В особливо негуманних місцях – десята ранку. Валізи можна залишити в спеціальній кімнаті (якщо повезе, – під замком), ця послуга безкоштовна. Але якщо вам життєво необхідний душ або нестерпно хочеться спати після прощальної дискотеки, можна домовитися про пізній виїзд і залишитися ще на півдобу. Як правило, за це беруть половину вартості одного дня мешкання.

Прання і прасування. Ці послуги платні практично завжди. Скоріше за все, у шафі ви знайдете спеціальний пакет, куди треба складати речі, які хочете віддати у пральню. Там же – прейскурант із цінами на прання і прасування брюк, плаття і навіть нижньої білизни. Звичайно, ніхто не заборонить прати самим і сушити одяг на балконі. У номері може виявитися прес для брюк або навіть праска з прасувальною дошкою (у Великобританії вони є практично у всіх готелях, в інших країнах постояльців балують рідше). Деякі готелі відводять для прасування спеціальну кімнату.

Газети. "Вам потрібні вранішні газети?" – це питання при реєстрації в готелі теж може виявитися з каверзою. Не виключено, що потім випишуть рахунок за щоденні екземпляри місцевої преси.

Чайові – справа добровільна, але загальноприйнята. Монету або паперовий долар-євро прийнято давати носильникові, який доставить ваші валізи в номер. І залишити покоївці – на ліжку.

"Комсомольська правда".

ТУРИСТИЧНИЙ ДАЙДЖЕСТ

ТУРЕЧЧИНА ПОМ'ЯКШИЛА ВИМОГИ ДО ЗАКОРДОННИХ ПАСПОРТІВ

Туристам, які планують відпочинок у Туреччині, на сьогодні достатньо мати закордонний паспорт, дійсний на час поїздки, про це повідомляє інформаційна система Timatic. Раніше офіційною вимогою був термін 3 місяці з моменту закінчення подорожі. Нагадуємо, що для громадян України діє спрощений режим в'їзду до Туреччини: віза оформляється у будь-якому пункті в'їзду до країни.

Окрім закордонного паспорта, на кордоні необхідно мати ваучер або зворотній квиток, а також підтвердження наявності достатньої кількості коштів.

Зазначені вище документи вимагають надати в рідких випадках, але якщо при перевірці вони будуть відсутні, туриста можуть депортувати з країни.

У спеціальному віконці сплачується збір і до паспорта вклеюється візова марка, на яку потім ставиться візовий штамп.

У АЕРОПОРТУ БЕН-ГУРІОН ВВОДЯТЬ ПОДВІЙНИЙ ПАСПОРТНИЙ КОНТРОЛЬ

У міжнародному аеропорту Бен-Гуріон впроваджується нова, більш складна процедура контролю безпеки для пасажирів, що відлітають з країни. Вони повинні будуть пройти повторний паспортний контроль у залі очікування безпосередньо перед посадкою на літак.

Зазначені заходи застосовуються для запобігання спробам уникнути паспортного контролю, а також аби зашкодити кримінальним елементам залишити країну. Аеропорт Бен-Гуріон має найбільш складну та розвинену процедуру контролю безпеки.

ГОТЕЛІ БОЛГАРІЇ ПОДЕШЕВШАЮТЬ

Незважаючи на те, що у Болгарії найдешевша "туристична корзина", до середини сезону 20% болгарських готелів залишалися закритими. З огляду на послаблення туристичного потоку експерти у сфері туризму Болгарії прогнозують, що цього року прибутки країни від індустрії туризму скоротяться до 1,9 млрд євро у порівнянні з 2,8 млрд євро у минулому році.

Серед основних причин відсутності клієнтів називають невдалий підхід до відбору кадрів та фінансову кризу.

За прогнозами віце-голови Спілки власників болгарського курорту Золоті Піски Койчо Койчева, невтішні

результати нинішнього літнього сезону змусять власників готелів країни знизити ціни у 2010 році.

(*"Новости Турбизнеса"*)

АВСТРІЙСЬКІ СХИЛИ ГОТОВІ ПРИЙНЯТИ ПЕРШИХ ЛИЖНИКІВ

На льодовику Kitzsteinhorn вище Капруна висота снігової бази досягає 132 см. Гірськолижний центр анонсував серію робочих семінарів, тестів спорядження і фестивалів до відкриття зимового сезону 2009-10 у жовтні і листопаді, кульмінацією яких стануть вихідні 7-8 листопада.

На льодовику Моллгаль о 8 ранку температура повітря – 4°C, і хоча сноупарк поки закритий, до послуг тих, хто катається, – 9 км трас, що обслуговуються трьома підйомниками.

На льодовику Дахштайн відкрито дві гірськолижні траси, 15 км трас для бігових лиж, сноупарк для початківців.

Льодовик Хинтертукс пропонує на сьогодні одну з найбільших територій для катання в Європі – 23 км трас, що обслуговуються п'ятьма підйомниками. Висота снігової бази – 165 см.

МІЛЬЙОН ДОЛАРИВ ЗА ТУР. ХТО БІЛЬШЕ?

Тур вартістю понад мільйон доларів носить назву «Around the World in 80 Ways» і передбачає 28-денну подорож на приватному літаку. Подорож починається в Лондоні, а в цілому туристи, що зважилися заплатити мільйон доларів за поїздки, побувають у 12 містах, зупиняючись по дорозі в найрозкішніших готелях і насолоджуючись екзотикою різних країн. У тур входять: зупинка в індійському палаці, політ на повітряній кулі в Дубаї, традиційна чайна церемонія в Токіо і фінальна зупинка в Нью-Йорку. Відпочинок в Emirates Palace, вартість якого також перевищує мільйон доларів, перетин кордонів Абу-Дабі, тим часом, не передбачає. У вартість туру входить переліт першим класом в Абу-Дабі з будь-якої точки світу, семиденне перебування в одному з розкішних номерів-люксів готелю Emirates Palace, відпочинок у спа-салоні Anantara Spa і відвідини найвидовищніших пам'яток.

(*"Новости туризма"*).

У ВЕРЕСНІ ВІДКРИТЬСЯ НОВЕ РЕГУЛЯРНЕ АВІАСПОЛУЧЕННЯ МІЖ АБУ-ДАБІ І КИСВОМ

У вересні цього року відкриється нове регулярне авіасполучення між Абу-Дабі і Києвом. Планується, що польоти виконуватимуться двічі на тиждень. Орієнтовна вартість квитків складе близько 1,5 тис. дх.

(*"Русский гом"*).

ДІЛОВІ ЗВ'ЯЗКИ

ВІСНИК
ВІННИЦЬКОЇ
ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ
ПАЛАТИ

Свідоцтво про
державну реєстрацію
ВЦ № 289
від 26.09.1996р.

Засновник –
Вінницька
торгово-промислова
палата

Президент
О.М.Дідик

Віце-президент
С.В.Липкань

Редактор газети
Л.П.Кацина

Набір, верстка та
дизайн – С.М.Цух,
організаційний відділ

Віддруковано
у ТЗОВ "ВІНДРУК"

Наша адреса:
Україна, 21050,
м. Вінниця,
вул. Соборна, 67.
Вінницька ТПП

Тел.: (0432) 52-59-62,
факс: (0432) 52-07-12

E-Mail: travel@cci.vn.ua
http://www.cci.vinnica.ua

За достовірність
наведених
фактів відповідають автори
і рекламодавці

Вінницька область належала до Подільських земель. Назва Поділля вперше зустрічається в літописах XIV ст. У 1431-1433 рр. відбувалася війна за Поділля між Литвою та Польщею, внаслідок якої край було розділено між цими державами. Північно-західна частина ввійшла до складу Польщі. 1793 р. землі Брацлавщини й Поділля в складі Правобережної України було возз'єднано з Росією. З 30-х років XIX ст. вони стали Подільською губернією. У складі Української РСР Вінницька область була утворена 27 лютого 1932 р.

Георгіївська церква

м. Могилів-Подільський

(Могилів-Подільський район)

Засноване 1595 р. Ієремією Могилою й подароване ним своєму зятеві Стефану Потоцькому. На знак подяки Стефан Потоцький назвав місто Могилів.

Серед цікавих історичних

подій – розташування штаб-квартири польського гетьмана С. Жолкевського, що прославився у визвольних війнах проти турків. Тут починав свій шлях і гетьман Петро Сагайдачний.

Із другої половини XIX ст., з розвитком судноплавства на річці Дністер, Могилів-Подільський став центром хлібної торгівлі в Придністров'ї. Через своє географічне розташування місто одним із перших було піддане німецьким бомбардуванням у Другій світовій війні.

Пам'ятки: Миколаївський собор (1754 р.), Георгіївська церква (1819 р.).

Успенська церква

с. Озаринці

(Могилів-Подільський район)

Перша згадка належить до 1431 року.

Пам'ятки: Замок (1657 р.), Костел Пресвятої Богородиці (1741 р.), Успенська церква (1910 р.). Але в 30-і роки 20 ст., як і всі інші храми, її було закрито. Потім був склад,

клуб, спортзал, музей. На сьогодні вона в занедбаному стані, синагога (XVIII ст.), млин (XVIII ст.).

Палац Потоцьких

м. Тульчин

(Тульчинський район)

Розташоване на річці Сільниця.

Уперше згадане в 1607 році. Власник Тульчина В. Калиновський побудував тут замок-фортецю. До середини XVII ст. місто кілька разів руйнувалося по черзі турками, татарами

й козаками. В 1726 році Тульчин стає власністю Потоцьких. 1782 році граф Станіслав-Фелікс Потоцький (Щенний) споруджує в ньому величний палацовий ансамбль із розкішним парком "Хороше" – легендарний подільський Версаль. Ця перлина Поділля своєю красою змагалася з кращими палацовими спорудами Європи. Гостями в Тульчині були граф Б. Шереметєв, російський полководець граф П. Рум'янцев-Задунайський, імператори Росії Петро I та Катерина II. У місті в 1796-1797 рр. жив фельдмаршал О. Суворов. У 1791 році в Тульчині містився штаб польської коронної армії під командуванням майбутнього маршала армії Наполеона – Юзефа Понятовського та його помічника Тадеуша Костюшка. У середині XIX ст. Потоцькі емігрували до Франції, вивезли туди всі цінності з тульчинського палацу. Парк було знищено.

Тульчин був центром заснованого в цих краях Південного товариства декабристів на чолі з полковником П. Пестелем. У 1821-1822 рр. в Тульчині перебував О. С. Пушкін. У цей час Іван Котляревський служив тут ад'ютантом генерала Меєндорфа.

Пам'ятки: Малий (новий) палац Потоцьких (1782 р.), Комплекс старого палацу Потоцьких (1757-1782 рр.), Будинок декабристів (XIX ст.), Костел домініканців з келіями (1780 р.).

смт Шпиків

(Тульчинський район)

Розташоване на річці Мурашка.

Перші документальні згадки припадають на 1494 рік. Назва міста походить від давнього дієслова "ошпетити", "шпетити", тобто посварити, зробити страшним, негарним. За іншою версією, на базарах славилася місцеве сало-шпик. Під час Прутського походу в 1711 році у Шпикові зупинявся Петро I.

У XVIII ст. селище дісталася дочці Щенного-Потоцького Октавії, котра одружилася зі Свейковським і збудувала палац-замок. У 1865 році правнук Щенного продав Шпиків російському камер-юнкерові М. Балашову. Уже тоді шпиківський цукровий завод, побудований за проектом В. Городецького, давав значний прибуток, а його продукція здобула численні нагороди на Нижегородському, Петербурзькому та Московському ярмарках.

Пам'ятки: Палац Свейковських (XVIII ст.).

с. Печера

(Тульчинський район)

Розташоване на березі р. Південний Буг.

Назва походить від численних ходів і печер, де свого часу перехувалися люди. У XVII ст. містечко було резиденцією молдавського господаря Георгія Дуки, що прославився як жорстокий тиран. Тут, у мальовничому парку, він звів палац. Наприкінці XVIII ст. нові власники Свейковські відтворили занедбаний палац, обновили парк.

У 20-х роках XX ст. палац було розібрано, а на його місці побудували корпус санаторію для хворих на туберкульоз.

Пам'ятки: Дерев'яна церква Різдва Богородиці (1762 р.), костел-мавзолей графів Потоцьких (1904 р.).

с. Тиманівка

(Тульчинський район)

У 1796-1797 рр. тут мешкав російський полководець О. Суворов – головнокомандувач Південно-Західної армії.

Палац Свейковських

Костел-мавзолей графів Потоцьких

Музей О. Суворова

Тетяна Лагунова, Юлія Кашуба.

"500 чарівних куточків України, які варто відвідати."

ТУРИСТИЧНА

АГЕНЦІЯ

ВІННИЦЬКА
ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВА
ПАЛАТА

ВІННИЦЬКА ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВА ПАЛАТА
VINNYTIA CHAMBER OF COMMERCE AND INDUSTRY

Ліцензія АВ № 020417 від 07.04.2006 р.

ВІДПОЧИНОК НА БУДЬ-ЯКИЙ СМАК!

ВІННИЦЬКА ТОРГОВО ПРОМИСЛОВА ПАЛАТА
ТУРИСТИЧНА АГЕНЦІЯ

вул.Соборна 67, к.103, м.Вінниця, 21050.

Тел. (0432) 525962, факс: (0432) 520712.

E-mail: travel@cci.vn.ua <http://www.cci.vn.ua>